

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Filippenzen 2, 14 - 15
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 122 : 1 en 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 119 : 1 en 3**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Mattheüs 5 : 13 - 16 en Filippenzen 2 : 12 - 18**
8. **Zingen : Gezang 68 : 2 en 3**
9. **Tekst : Filippenzen 2 : 14 - 15**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Gezang 121 : 1 - 4**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Inzameling van de offergaven**
14. **Slotzang : Gezang 121 : 5, 7 - 9**
15. **Zegen**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen Psalm 122 : 1 en 3**
- 4. Gebed om zegen over de eredienst**
- 5. Schriftlezing : Mattheüs 5 : 13 - 16 en Filippenzen 2 : 12 - 18**
- 6. Zingen : Gezang 68 : 2 en 3**
- 7. Tekst : Filippenzen 2 : 14 - 15**
- 8. Prediking**
- 9. Zingen : Gezang 121 : 1 - 4**
- 10. Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 179a**
- 11. Dankzegging en voorbede**
- 12. Inzameling van de offergaven**
- 13. Slotzang : Gezang 121 : 5, 7 - 9**
- 14. Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein

Missionaire gemeente zijn. Er wordt heel wat over geschreven in boeken, tijdschriften en kranten. Ik weet niet hoe het u vergaat, broeders en zusters, als u deze artikelen leest. Als u ze al leest. **[Ongemakkelijke gevoelens]** Ik merk bij mezelf vaak enige weerstand. Laat ik daar maar heel eerlijk over zijn. Een mens gaat dan voor zichzelf na waar die weerstand vandaan komt. Schaam ik me misschien toch voor de Heer Jezus? Nee, want ik voel me absoluut niet opgelaten als ik bij een gemeentelid in het ziekenhuis kom en we samen uit de Bijbel lezen en bidden. Dat daar andere mensen bij zijn, vind ik geen probleem. Is het omdat ik niet graag met mensen over Christus praat buiten mijn vertrouwde kringetje? Ook dat niet. Dat vind ik juist heel mooi werk. Want zulke gesprekken doen je des te meer beseffen hoe rijk je bent als kind van God. En het is helemaal mooi als die ander iets van het geheim van Gods liefde gaat begrijpen. En toch voel ik me vaak wat ongemakkelijk bij dergelijke artikelen. Een belangrijke reden hiervoor is het schuldgevoel dat ze bijna altijd oproepen. Want we kunnen niet zeggen dat we als vrijgemaakte kerken een grote werfkracht hebben. Missionaire commissies hebben het vaak moeilijk. Bijna in iedere gemeente is het moeilijk om mensen te vinden die mee willen helpen bij een project. Op laagdrempelige diensten komen ook niet hele mensenmassa's af. Je voelt je dus ergens tekort schieten. En dat brengt me bij het tweede dat me een ongemakkelijk gevoel geeft. Ik wil best meer missionair zijn, maar hoe doe je dat dan? **[Hoe doe je dat?]** Waar zet je de schop in de grond? Ik kan me vergissen, maar ik geloof dat heel veel christenen zitten te wachten op een goed werkende methode waar we mee aan de slag kunnen. Maar die lijkt er niet te zijn. Er zijn geen succesformules. Dat maakt me ook terughoudend om erover te preken. Want ik kan u wel oproepen om meer missionair bezig te zijn, maar als dat alleen maar gevoelens van schuld en onmacht oplevert, dan valt daar weinig van te verwachten.

Toch wil ik deze morgen/middag met u stilstaan bij het missionair gemeente zijn aan de hand van Filippenzen 2 : 14 en 15. Daarbij wil ik wel een belangrijke vooropmerking maken. Gemeente zijn van Jezus Christus omvat meer dan missionair zijn. Het is een belangrijk en onmisbaar aspect van gemeente van Jezus Christus zijn, maar niet het enige. **[Belang missionair]** Daar is ook het aspect van aanbidding en lofprijzing, het aspect van gemeenschap zijn met elkaar, het aspect van zorg voor elkaar en deze wereld. Al

wil ik daarbij tegelijkertijd de opmerking maken dat dat missionaire aspect veel meer inhoudt dan als gemeente een missionaire commissie in het leven roepen en die het werk laten doen. Dat we als gemeente missionair zijn doordringt het gemeenteleven in vele opzichten als het goed is. Maar dat hoop ik in de loop van deze preek te laten zien. Ik bedien u Gods Woord onder het volgende thema:

[Thema en verdeling:] Gods kinderen mogen schitteren als sterren aan de hemel.

We zullen zien:

- 1. dat deze schittering Gods werk is,**
- 2. dat deze schittering door ons van zijn kracht kan worden beroofd.**

Te midden van een verdorven en ontaarde generatie schittert u als sterren aan de hemel. Dat zijn prachtige woorden. Maar deze woorden kunnen gemakkelijk een averechts effect op ons hebben. Namelijk dat wij ons als schitterende sterren hoog verheven gaan voelen tussen al die mensen die in de duisternis leven. Zo van: kijk eens, wij zijn de sterren en die andere mensen leven in duisternis. Een dergelijke manier van spreken, zou bepaalde mensen bevestigen in het idee dat veel christenen zich meer voelen dan de mensen die geen christen zijn. Dat lijkt me toch niet de bedoeling. **[Geen arrogantie]** En dat is ook niet de bedoeling van Paulus met deze woorden. Wat ook wel duidelijk wordt als we de woorden in het verband zetten waarin Paulus ze schrijft.

Paulus roept zijn broeders en zusters in Filippi op om net zo gehoorzaam te blijven als in de tijd dat Paulus in hun midden was. Zo moeten niet hoogmoedig worden. Ze moeten ook niet doen alsof ze er al zijn. Nee, ze moeten zich, aldus vers 13, blijven inspannen voor hun redding in diep ontzag voor God. God heeft ze in zijn liefde en genade geroepen. Ze verdienen het niet God te kennen. En nu ze Hem kennen en gered zijn moeten ze hun plaats niet vergeten. Maar ze moeten vanuit de kracht van God aan hun redding blijven werken. Ze moeten dicht bij God blijven leven. Want het is God die zowel het willen als het handelen bij ze teweeg brengt. Dat ze dus mogen schitteren als sterren in de duisternis is geen verdienste, maar genade van God. Het is het werk van God, Hij zorgt ervoor dat ze voor Hem willen leven en gehoorzaam zijn. **[Gods werk]** En dat God dat doet is niet omdat ze dat op de een of andere manier verdiend hebben. Maar omdat het God behaagt (einde vers 13). God heeft hen uitgekozen, om een reden die God alleen weet, om zijn kinderen te zijn. Dus blijf maar met beide benen op de

grond staan, is de boodschap van Paulus. U leeft van Gods genade en liefde. Daar heb je het aan te danken dat je als een ster mag schitteren aan de hemel.

En wat is nu die schittering? Deze schittering is de schittering van het leven van wedergeboren mensen. De schittering van mensen die voor en met God leven. De schittering van mensen die zich nederig opstellen omdat ze kennis hebben van hun zonden. De schittering van mensen die zachtmoedig zijn. De schittering van mensen die verlangen naar een wereld waarin zij en alle mensen uit liefde voor God en hun medemens leven. De schittering van mensen die beseffen dat ze van genade leven en die dat hun naaste ook van harte gunnen. De schittering van mensen die zuiver van hart zijn. De schittering van mensen die uit zijn op vrede. Kortom, de schittering van mensen die door de genade van God op zijn Zoon Jezus Christus lijken. **[Schittering van Gods Zoon]** De mensen waarvan Jezus Zelf al heeft gezegd dat zij het licht van de wereld zijn. Een licht dat moet schijnen voor de mensen, zodat ze hun goede daden zien en God daarom eer bewijzen. Zoals we in Mattheüs 5 gelezen hebben. Hoe meer we op Jezus Christus lijken hoe meer we als sterren schitteren. Deze schittering is dus de liefde van God zoals die doorwerkt in Gods kinderen waardoor ze dezelfde glans vertonen als Jezus Christus. Dat in de eerste plaats.

[Punt 2] In de tweede plaats zullen we zien dat deze schittering door ons van zijn kracht kan worden beroofd. Onze tekst begint met de oproep om alles zonder morren en tegenspreken te doen. Dit met het doel dat we zuiver en onberispelijk zijn. Als je niet zuiver en onberispelijk bent dan geef je minder licht. Dan verliest het licht aan kracht en dan schijn je minder helder in de duisternis van deze wereld. 'Is dat nu zo erg?', zal misschien iemand willen vragen. Jazeker, want wij zijn het licht van de wereld. Als wij geen licht verspreiden, is er geen licht en heerst de duisternis meer en meer in deze wereld. En als het licht niet schittert komt God niet aan zijn eer en komt geen mens tot zijn bestemming. Want met dat doel heeft God ons juist geschapen. Dat de wereld vol is van zijn heerlijkheid, van zijn glans, van zijn licht. En hoe zullen mensen er ooit toe komen om God te eren als ze niet zien wat het Woord van God bij mensen veroorzaakt. **[Geen glans = geen eer]** Dat legt dus een grote verantwoordelijkheid op ons. Deze wereld ontvangt het licht van God via u en mij.

En het lijkt erop dat het in de tijd van het Nieuwe Testament niet veel anders was als vandaag. Mensen worden niet zozeer overtuigd door woorden, maar veel meer door

daden. Mooie verhalen hebben de mensen al genoeg gehoord, en ze vragen zich af waarom ze het verhaal van de Bijbel zouden moeten geloven. Want daarbij van groot belang is dus dat zij aan christenen zien dat het er echt toe doet en je echt je leven verrijkt als je in Jezus Christus gelooft.

Dat is ook de reden waarom Paulus zich drukt maakt over broeders en zusters die morren en tegenspreken. Morren, jongens en meisjes, dat is net zo iets als mopperen. 'Ik heb geen zin. Moet dat nu? En waarom moet ik dat nu doen?' Paulus vindt het heel erg als mensen zo praten over het dienen van God. Logisch, want wat zullen de mensen denken als wij met tegenzin en mopperend de HERE dienen? Als je over bijvoorbeeld overdenkt om op voetballen te gaan, jongens, en je hoort van verschillende jongens van je klas die op voetbal zitten, dat het helemaal niet leuk is, dan denk je nog een keer extra na. Maar als ze allemaal met heel veel plezier naar de voetbal gaan, dan denk je: 'Dat wil ik ook!' Zo is het ook met het dienen van de HERE. Als wij het mopperend en met tegenzin doen dan zal dat mensen die mogelijk belangstelling hebben afschrikken. [Te-
genzin]

Tegen jongeren die verkering met een niet-christelijk iemand krijgen, zeg ik altijd: 'Als je wilt dat je vriend of vriendin ook in de Heer Jezus gaat geloven, dan moet je in ieder geval zelf laten zien hoe belangrijk de Heer Jezus voor je is. Als jij uitstraalt dat Jezus voor jou niet belangrijk is, dan moet je niet verbaasd zijn dat je vriend of vriendin zich ook niet in Jezus gaat verdiepen. Waarom zou hij/zij dat doen als jij dat niet doet?' Dus als wij ons verontschuldigen voor het feit dat we christenen zijn of laten merken dat we met tegenzin naar de kerk gaan en deel uitmaken van de gemeente, dan doven we het licht van God in deze wereld.

En dit geldt niet alleen voor ons persoonlijk, maar dit geldt ook voor de gemeente. Want reken maar dat eventuele gasten in ons midden om zich heen kijken. Die luisteren echt niet alleen naar de preek, het gebed en naar de liederen die we zingen. Die kijken vooral naar hoe we met elkaar omgaan en hoe we met hem als gast omgaan. Groeten wij elkaar als we de kerk binnenkomen en bij elkaar in de rijen schuiven? Die ziet het als we naast elkaar zitten en we een vriendelijk gesprekje hebben. Even naar elkaar informeren. Dat laat zien dat we wat met elkaar hebben. Een gast zal over het algemeen een vriendelijke blik, een groet, en een vriendelijk woord waarderen. Daarom is het ook goed dat in veel gemeentes broeders en zusters eventuele gasten welkom heten en waar nodig helpen.

Dat geeft ze het gevoel dat ze welkom zijn en dat we open staan voor mensen van buitenaf. Laten we onszelf op dat punt eerlijk onderzoeken. En dat kan heel gemakkelijk. Stel uzelf bijvoorbeeld de vraag wat uw gevoelens zijn u als u de kerk binnenkomt en u ontdekt dat er een onbekende op uw stoel zit? Alsof wij trouwens eigen plaatsen hebben. Maar dat terzijde. Baalt u dan of denkt u: 'He, dat is mooi: een onbekende in de kerk.' Wat denken we als er een jongere in de kerk zit met het mooiste T-shirt van zijn favoriete hardrock band aan? Zijn we blij dat hij of zij er is of maken we ons druk over dat T-shirt? Wat wij doen is net zo belangrijk als wat er van de kansel wordt gezegd. Want het is fantastisch om te horen dat God liefde is, maar het is nog mooier om daar iets van te ervaren. *[Ervaring boven horen]* En wij broeders en zusters, zijn volgens de woorden van de Heer Jezus de sterren die de liefde van God in de wereld verspreiden.

Er is de nodige hartelijkheid en vriendelijkheid in ons midden. Maar het is belangrijk dat wij ons er nog meer van bewust worden hoe belangrijk het is wat wij als christenen en als christelijke gemeente uitstralen. Zonder in krampachtigheid te vervallen, moeten we ons ervan bewust zijn dat wij het licht in deze wereld zijn. En dat het licht in deze wereld uitdooft als wij onze glans uitdoven als wij met tegenzin de Here dienen. En als we missionaire gemeente zo opvatten dat we ook steeds die naaste, die God (nog) niet kent en (misschien) wel nader met Hem kennis maken, meenemen als we plannen maken dan is dat een heel waardevol uitgangspunt. *[Missionaire gemeente]*

Dan stelt het ons voor een belangrijk vraagstuk. Namelijk hoe graag wij willen dat die naaste van ons die God nu niet kent, God wel leert kennen? Aan de ene kant tot zijn redding en aan de andere kant tot eer van onze Heer Jezus Christus. Want het is toch tot eer van God als zijn Zoon het leven van vele mensen mag redden. In die zin zijn wij de eer van God. Zoals Paulus ook altijd tegen de gemeentes zei dat zij zijn eer bij God waren. We zullen ons dus telkens de vraag moeten stellen of we een goed beeld geven van de liefde van Jezus Christus. Is het onze vreugde om in zijn voetsporen te gaan? Mag het ons wat kosten om onze naasten uit de duisternis te redden? Want broeders en zusters, het is toch fantastisch als mensen de Heer Jezus leren kennen en Hem gaan dienen. *[Hoe meer]* Het zou toch fantastisch zijn als we hier vanmorgen met veertig mensen uit de buurt zouden zitten. En dan zouden we het toch ook heel belangrijk vinden dat ik daar mijn preek op aan zou passen, zodat die mensen de preek ook goed kunnen volgen. Misschien hebt u er dan wat minder aan. Maar dat geeft toch niet. Want het gaat er toch

om dat Jezus Christus zoveel mogelijk aan zijn eer komt. En u die al jaren thuis bent in de kerk, u kunt wel via christelijke lectuur verder groeien in kennis. Ook dit heb ik voor u in een schema gezet.

En daarom is het ook zo belangrijk dat we die woorden van Paulus in vers 18 ons nog meer eigen maken. 'Wees dus vol vreugde.' Want als we vol vreugde zijn, dan verspreiden we het licht van Christus in deze wereld en dan zullen mensen willen weten wat ons geheim is. Laten we er dus voor waken dat het licht dat God in deze wereld wil verspreiden naar mensen die nu onder het oordeel van God liggen, niet door ons optreden van zijn kracht wordt beroofd of wordt verduisterd. Zie dus uw collega op het werk, uw burens, de mensen die u op de sport ontmoet met liefde aan. Vraag God of Hij hun harten wil openen voor zijn liefde. **[Sta open]** En wie weet wil de Heer Jezus u gebruiken om ze kennis te laten maken met het licht van zijn liefde. En daar kan iedereen zich voor inzetten. Daar hoeven we niet welbespraakt voor te zijn. Daar hoeven we geen ingewikkelde plannen voor te schrijven. Dat kunnen we allemaal doen. Elke dag opnieuw. Tot eer van God, mogelijk tot redding van uw naaste en tot uw eigen geloofsvreugde, omdat u weet dat u door Gods genade mag schitteren in de duisternis.

Amen